

بسم الله الرحمن الرحيم

زیست نامه شهید محمد مفتح

شهید محمد مفتح

اطلاعات فردی

نام کامل:

محمد مفتح

تاریخ تولد:

۲۸ خرداد ۱۳۰۷ ش

زادگاه:

همدان

تاریخ وفات:

۲۷ آذر ۱۳۵۸ ش

محل دفن:

حرم حضرت معصومه

اطلاعات علمی

زیست نامه شهید مفتح

استادان:	سید محمد محقق داماد، سید حسین بروجردی، امام خمینی، سید محمد رضا گلپایگانی و مرعشی نجفی
محل تحصیل:	قم
فعالیت‌های اجتماعی-سیاسی	
سیاسی:	مبارزه بر علیه رژیم پهلوی، نماز عید فطر در سال ۱۳۵۷ شمسی در قیطریه، دبیر جامعه روحانیت مبارز تهران
اجتماعی:	تأسیس دبیرستان دین و دانش

اشاره

شهید آیه الله دکتر مفتح در زمرة عالمانی است که عمر شریف خویش را در راه احیای معارف اسلامی و نشر فرهنگ اهل بیت به کار گرفته و در سنگرهای گوناگون به ستیز با جهل و تباہی و ستم پرداخته اند. آن اسوه فضیلت برای آنکه دانشگاه را از تهاجم فرهنگی استعمار و علفهای هرز طاغوتی نجات دهد چشمۀ هایی از ارزش‌های والای دینی را در این کانون اندیشه، جاری ساخت و در عصری که نغمه جدایی دین از دانش سازگرده بود و شب پرستان کوردل با تبلیغات نفاق افکنانه خویش بذر تنافر و ضدیت بین حوزه و دانشگاه می‌پاشیدند نامبرده این دو کانون را به هم پیوند داد و فرهنگ حاکم بر دانشگاه را که ارمغان غرب بود متحول ساخت و باورهای دینی را بر فضای آن حاکم نمود و به مصدق زکاء العلم نشره جرعه هایی از اندیشه هایی را که در حوزه آموخته بود به کام دانشجویان شیفتۀ فضیلت سرازیر نمود. این نوشتار گذری دارد بر زندگی و آثار آن شهید دانشمند.

از ولادت تا تحصیل

روحانی فرزانه و عالم متعهد مرحوم حاج شیخ محمود مفتح از واعظان مشهور همدان بود که در نهایت اخلاص و صداقت روزگار می گذراند و چون وی در ادبیات عرب و فارسی تبحر داشت اشعار زیادی در مدح و منقبت و رثای اهل بیت سروده که ضمن زیبایی های لفظی از مضامین عالی و تاریخ صحیح ائمه و احادیث معتبر سرچشمه گرفته بود. وی علاوه بر سخنوری و وعظ در حوزه علمیه همدان به تدریس مشغول بود. در سال ۱۳۰۷ ش. در خانه چنین ادیب فاضل و وارسته فرزندی دیده به جهان گشود که او را محمد نامیدند. دانش طلبی در سایه معنویت و تربیت و در پرتو فضیلت از همان دوران صباوت، حلاوت جان این کودک گردید.

او روی آوردن به علم و آراسته گردیدن به صفاتی پسندیده را از پدری عالم و مادری نیکوسرشت در کلاس باصفای خانواده آموخت، از هفت سالگی پایش به مدرسه گشوده شد و در زمینه ادبیات از پدر ادیب و شاعر خویش بهره مند گردید شهید مفتح پس از فراغیری مقدمات علوم عربی، فقه و بخشی از منطق نزد پدر و استادی وقت حوزه همدان به سال ۱۳۲۲ ش. به آشیانه اهل بیت - قم مقدس - مهاجرت نمود و در مدرسه دارالشفاء و در حجره ای محقر و نمناک اقامت گزید و همچون دیگر جویندگان معارف دینی با جدیت و اهتمامی درخور اهمیت به کسب علوم و مکارم پرداخت

ذوق سرشار و استعداد عالی به همراه کوشش پر جوش و وجود استادی بر جسته سبب آن گردید تا مفتح به صورت شگفت انگیز و شایان توجهی دروس حوزه از جمله رسائل، مکاسب و کفایه را طی سالهای ۱۳۲۴ - ۱۳۲۲ ش. فراغیرد و خود در زمرة استادی حوزه علمیه قم قلمداد گردد.

ایشان عرفان و دروس خارج فقه و اصول را در عالی ترین سطح نزد رهبر کبیر انقلاب حضرت امام خمینی ره فراگرفت. مرحوم مفتح علاوه بر روابط شاگردی و استادی، با امام پیوندی صمیمانه داشت و آن روح قدسی به ایشان علاقه و عنایت داشتند و در مدتی که امام امت در نجف به سر می برdenد وی به طریقی با رهبری و

اسوه خویش ارتباط برقرار کرد. پیامی که حضرت امام به مناسبت شهادت این دانشور ارزشمند صادر نمودند. مبین این رابطه است.

دکتر مفتح در آن اختناق خطرناک رژیم ستم شاهی چه در برنامه های علمی و پژوهشی و چه جلسات سخنرانی و تلاشهای تبلیغی اصرار و ابرام داشت که نام امام خمینی (قدس سره) مطرح شود و در مسجد قبای تهران صریحا و بدون هیچگونه واهمه ای در سالهای قبل از انقلاب نام آن بزرگوار را بر زبان جاری می ساخت . مرحوم مصطفی زمانی نوشه است که نه تنها مفتح خود چنین روش را بکار می بست بلکه در انجمن اسلام شناسی اعضاء را تقویت می کرد تا به کمال شهامت نه تنها مقاصد او را تقویت کنند. بلکه نامش را هم در کتابها بیاورند .

دکتر مفتح بخشی از کتاب رسائل شیخ انصاری را نزد آیه الله مجاهد تبریزی و دروس خارج خصوصا بخشی از اصول را در محضر آیه الله العظمی بروجردی (ره) فراگرفت . همچنین در فلسفه و حکمت نزد فیلسوف جلیل القدر امام مجھول القدر علامه طباطبائی تلمذ نمود مدتی از محضر فقیه اهل بیت علیه السلام آیه الله العظمی سید محمد رضا گلپایگانی (ره) و آیه الله العظمی مرعشی نجفی (ره) استفاده کرد. بخشی از دروس فلسفه و عرفان را نزد آیه الله حاج میرزا ابوالحسن رفیعی اصفهانی آموخت آیه الله سید محمد جحت پرتوی از اندیشه های فقهی خود را به این شاگرد وارسته انتقال داد. دکتر مفتح به موازات علوم حوزوی تحصیلات دانشگاهی را پی گرفت و به دریافت مدرک دکترا در رشته الهیات و معارف اسلامی نائل آمد. در فقه نیز آنچنان تبحری بدست آورد که عنوان با صلابت اجتهاد را برآزende خویش ساخت . پایان نامه تحصیلی وی رد مقطع دکترا با عنوان حکمت الهی در نهج البلاغه بدلیل ژرفایی مطالب و عمق مفاهیم با درجه بسیار خوب مورد قبول دانشگاه واقع شد .

پرتو اندیشه

دکتر مفتح پس از درک محضر اساتید وقت حوزه و کسب معارف اسلامی در سطوح عالی بعد از اندک مدتی خود به تدریس کتاب منظومه حاج ملاهادی سبزواری پرداخت و در شرح و توضیح این اثر مطالبی را تحت عنوان روش اندیشه به رشته تحریر در آورد که در حوزه اشتهر یافت

وی از ابتدای تدریس در دبیرستان دین و دانش قم به روش نمودن اذهان دانش آموزان در خصوص مباحث دینی و سیاسی و اجتماعی پرداخت و با همکاری شهید مظلوم دکتر بهشتی و حضرت آیة الله خامنه ای به مناسبت تقویت پیوند دانش آموزان ، فرهنگیان و دانشجویان با روحانیون اقدام به تاسیس کانون اسلامی دانش آموزان و فرهنگیان در قم نمود. این کانون اولین مجتمع اسلامی زنده بود که در آن گروههای مختلف جمع می شدند و جلوه ای بود از هماهنگی همه قشرهای جامعه بر محور اسلام عزیز و بینش پرگوشش اسلامی . دبیرستان دین و دانش پایگاه مهمی برای تلفیق دین و سیاست و نیز مرکزی برای انس دین و دانش بود تا از این رهگذر نسل جوان با معارف دینی آشنا شده و طلاب حوزه با مسائل روز ارتباط یابند و وحدت میان روحانیت و اقتدار فرهنگی تحقق یابد.

به لحاظ مقبولیت و محبوبیتی که شهید مفتح بین طلاب و دانش آموزان کسب کرده بود ساواک جهنمی با آن تشکیلات عریض و طویل به وحشت افتاد و برای خشی کردن فعالیتهای وی به کیدی ضعیف دست زد و شهید مفتح را به سال ۱۳۴۷ از آموزش و پرورش اخراج و به نواحی بد آب و هوای جنوبی تبعید نمود. در سال ۱۳۴۸ که زمان تبعید آن شهید بزرگوار به سر رسید و باید به قم باز می گشت از ورود نامبرده به این شهر مقدس جلوگیری کردند و او را ناگزیر به اقامت در تهران نمودند .

شهید مفتح عقیده داشت برای تحول در اندیشه های مردم لازم است که آنان را از دره نادانی به قله آگاهی رسانید. به عقیده وی بهر مسلمان علاقه مند و وظیفه شناس باید در دو جبهه مبارزه کند در یک جبهه با دشمنان اسلام و در جبهه ای دیگر با جهل و خرافه پرستی ، وی با اینکه یکی از برجسته ترین اساتید حوزه و دانشگاه بود و در این دو پایگاه حساس و نیز در دبیرستان های قم به تدریس مشغول بود به منظور آگاهی دادن به توده مردم و بیدار کردن و به حرکت درآوردن آنان تلاشها وسیع داشت و به هیچ عنوان برنامه های

تبليغى خود را رها نمی کرد خصوصا در ايام ماه مبارک رمضان ، محرم و صفر در نقاط مختلف کشور اين فعالیت او مضاعف می گشت در ايام تبعید که در زاهدان اقامت داشت از وعظ و ارشاد مردم غافل نبود. دکتر مفتح مسافرتهای تبلیغی خود را به منبرهای افشاگرانه و روشنفکرانه تبدیل ساخته بود و سخنانش بدلیل آنکه تأثیر عمیق و وسیعی در اذهان و افکار مردم داشت و برای دستگاه سفاک پهلوی خطر آفرین بود، بارها از سوی ساواک بازداشت گردید و سخنرانی هایش تعطیل می شد. وی در شهرهای مختلفی از جمله آبادان ، اهواز، خرمشهر، دزفول ، اصفهان یزد، شیراز، کرمان ، بندرعباس ، زاهدان ، همدان ، کرمانشاه ، ساری ، بابل ، املش ، آمل ، چالوس ، مشهد، و... تلاشهاي تبلیغی وسیعی داشت

از تلاشهاي دیگر اين شهيد والا مقام می توان تaesیس جلسات علمی اسلام شناسی را نام برد. اين مجمع فعالیت وسیعی را به منظور شناساندن چهره اصلی اسلام شروع کرد و طی آن فضلا و نویسندهان حوزه علمیه آثاری را که در زمینه های گوناگون اسلام شناسی نوشته بودند مطرح کرده و پس از نقد و اصلاحهای مورد لزوم با مقدمه ای که دکتر مفتح بر آنها می نوشت به چاپ رسانده و در اختیار عموم مستاقان اندیشه های ناب اسلامی قرار می دادند. از آنجا که ساواک به نقش مؤثر این مجمع در شناساندن اسلام و معرفی حقایق تشیع پی برد بود به تعطیل کردن آن اقدام کرد و تنها این مجمع توانست به تأليف و یا ترجمه سیزده جلد کتاب اقدام کند .

دکتر مفتح با همکاری شهید بهشتی فعالیت تحقیقی دیگری را در قم آغاز کرد و با ترتیب دادن جلسات سخنرانی در مسجد رضوی قم از اساتیدی چون شهید مطهری خواست تا در این برنامه شرکت کرده و به حاضران رهنمود بدنه که شهید مظلوم دکتر بهشتی ضمن مصاحبه ای به این تلاش تحقیقی اشاره کرده است در این جلسات تحقیقی آیة الله محمد رضا مهدوی کنی و آیة الله سید عبدالکریم موسوی اردبیلی شرکت داشتند و با استفاده از منابع اصیل اسلامی به تحقیقات ارزنده و عمیقی دست زده بودند که بعد از پیروزی انقلاب اسلامی بدان سبب که هر یک از این افراد در مشاغل عالی مشغول کار بودند، فرصت استمرار این کار پیش نیامد.

آثار و تالیفات

با وجود آنکه دکتر مفتح در سنگرهای متفاوت مشغول مبارزه با رژیم شاه بود و در سطح حوزه و دانشگاه و دبیرستان تدریس می نمود، از انجام کارهای پژوهشی و تألهفات غافل نبود و نگاشته های ارزشمندی بصورت تألهف و ترجمه از ایشان به یادگار مانده است که عبارتند از:

۱. ترجمه تفسیر مجمع البیان : جلد اول و دوم این تفسیر به قلم استاد مفتح با همکاری حضرت آیة الله حسین نوری ترجمه شده است ولی جلد سوم را که دکتر مفتح به تنها یی به فارسی برگردانده است ، سایر مجلدات این تفسیر را دیگر دانشمندان حوزه ، ترجمه نموده اند.
۲. حاشیه بر اسفار ملاصدرا: این حاشیه را دکتر مفتح در زمان تحصیل و تدریس خود بر کتاب اسفار ملاصدرا نوشت و چنین کاری مبین عمق دید و ژرفای اندیشه آن استاد در عرصه حکمت و فلسفه می باشد.
۳. روش اندیشه : این کتاب را دکتر مفتح به سال ۱۳۳۶ ش . در علم منطق نوشته است که به عنوان یکی از منابع درسی در حوزه و دانشگاه از آن استفاده می شود. علامه طباطبائی (ره) بر این کتاب مقدمه نوشته است و دقت نظر، اصابت فکر، وفای بیان و سهولت لفظ مولف را ستوده است.
۴. حکمت الهی و نهج البلاغه : اثر یاد شده پایان نامه تحصیلی دوره دکترای شهید مفتح است و ضمن آنکه از ژرف نگری و وسعت مبانی برخوردار است ، مطالب آن برای عموم مردم قابل استفاده می باشد. این کتاب دارای پیش گفتاری نسبتا مفصل ، مقدمه و سه بخش است.
۵. آیات اصول اعتقادی قرآن : این کتاب شامل چند بخش است که بخش اول پژوهش های استاد مفتح را در خصوص مباحث اعتقادی شیعه با تکیه بر آیات قرآن در بر می گیرد.
۶. نقش دانشمندان اسلام در پیشرفت علوم : این نوشتار ۶۰ صفحه ای مجموعه مقالات دکتر مفتح است که در سال چهارم مجله مکتب اسلام به تدریج انتشار یافته است . که هشت مقاله را در بر می گیرد.
۷. ویژگیهای زعامت و رهبری : در این اثر مقالات و سخنرانی های این شهید بزرگوار در خصوص زعامت و رهبری و مباحث حکومت اسلامی گردآوری شده است.

۸. مقالات : در مجلاتی چون مکتب اسلام ، خصوصاً مکتب تشیع و نیز مجله معارف جعفری شهید مفتح مقالاتی را در خصوص معارف اسلامی و معرفی مذهب حقه تشیع نوشته است که یکی از این مقالات ارزشمند مطلبی است تحت عنوان مکتب اخلاقی امام صادق علیه السلام که در پنجمین نشریه سالانه مکتب تشیع در خرداد ۱۳۴۲ ش . درج گردید.

۹. مقدمه نویسی بر آثار دیگران : از دیگر کوشش‌های فکری دکتر مفتح نوشتن مقدمه بر آثار نویسنده‌گان جوان حوزه است که از مجمع علمی اسلام شناسی - که خود مسئولیت آن را به عهده داشت - شروع شد و تا چند سال بعد استمرار یافت . مجموعه این نوشه‌های ارزشمند اگر؛ جایی تدوین گردد خود کتابی مستقل و در عین حال سودمند را تشکیل خواهد داد. گزیده‌ای از این مقدمه نویسی‌ها در کتابی تحت عنوان افکار استاد شهید دکتر مفتح آمده است

آذرخشی در کویر ستم

شهید مفتح علاوه بر آنکه اندیشه‌های علمی خود را در محضر مبارک حضرت امام خمینی قدس سره) صفا داد در پرتو افکار تابناک امام راحل ، سطیز با ستم و نفی هر گونه سلطه را از مهم ترین برنامه‌های خود قرار داد و سخنرانی‌ها، مقاله‌ها و در جلسات درسی افراد را نسبت به فجایع جهان اسلام که ارمغان استعمار است آگاه می‌نمود و فساد تباہی استبداد را افشاء می‌کرد از این جهت وی را از سخنرانی کردن و هر گونه تبلیغ مذهبی منع کردند چنانچه آن شهید در سخنرانی ماه مبارک رمضان در سال ۱۳۵۷ به این وضع اشاره کرده است. با این حال این دانشمند مبارز آرام نمی‌گیرد و وقتی که از سوی رژیم به سنتهای اسلامی توهین می‌شود فریاد می‌زند و می‌گوید اگر به افکار اسلامی ما جسارت کرد. ما آرام نمی‌توانیم بگیریم ، اگر به احساسات مذهبی ما احترام قائل نشیدیم ملت ایران آرام نخواهد شد. وقتی با خبر شد که رژیم منحوس پهلوی تاریخ رسمی کشور را تغییر داده است چون آتشفشانی خروشید و گفت:

چطور ایرانی باید تاریخ پرافتخار هجرت رسول الله صلی الله علیه و آله را، یعنی تاریخ اسلام ، افتخار انسانها، افتخار ایران ، نجات دهنده ایران را کنار بگذارد. یا رسول الله صلی الله علیه و آله ما از روی تو شرمنده ایم . لذا

مرجع بزرگوار پرچمدار جهان تشیع حضرت آیة الله العظمی امام خمینی به ملت ایران هشدار می دهنده که به کار بردن این تاریخ حرام است.

شهید مفتح در سالهای حدود ۱۳۴۰ ش. که همزمان با آغاز قیام امت اسلامی است اغلب به شهرهای استان خوزستان می رفت و به دستور امام خمینی(قدس سره) به فعالیتهای تبلیغی و افشاگری جنایات رژیم شاه می پرداخت و وقتی که ساواک وی را به نقاط بد آب و هوا تبعید نمود و از ورودش به قم جلوگیری به عمل آورد. دکتر مفتح به منظور گشودن سنگری برای سیزی با رژیم شاه به شوق همکاری با شهید مطهری در دانشکده الهیات دانشگاه تهران به تدریس مشغول شد.

آن شهید بنا به دعوت مؤمنان و اهالی مسجد الجواد در این مکان مقدس به ایراد سخنرانی و انعقاد جلسات تفسیر پرداخت و از این طریق به روشنگری و ارتباط بیشتر بین دانشجویان و افسار روحانی همت گمارد و در سال ۱۳۵۲ ش. برای تجمع و تشکل نیروهای مسلمان امامت مسجد جاوید تهران را پذیرفت و در این مکان مبارک هسته مقاومتی تشکیل داد و طی برنامه های منظم و جهت داری از سخنران متعهد و مبارزی همچون شهید مطهری دعوت بعمل آورد تا در این مکان حاضرین را با حقایق اسلامی آشنا کند. سرانجام در سوم آذر ۱۳۵۳ ش. پس از سخنرانی یار و همرزم شهید مفتح - آیة الله خامنه ای - و با هجوم ساواک مسجد جاوید تعطیل و دکتر مفتح و مقام معظم رهبری پس از دستگیری در زندان تحت شکنجه های سختی قرار گرفتند و دیگر ساواک به مفتح اجازه فعالیت در مسجد را نداد. هنوز دو سال از آزادی وی از زندان نگذشته بود که ایشان در سال ۱۳۵۵ امامت مسجد قبا را پذیرفت که چون مسجد قبای پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله محراب و میعادگاه تشنگان حق و فضیلت گردید.

در سال ۱۳۵۶ ش. شهید مفتح اعلام کرد نماز عید فطر را در زمینهای قیطریه خواهند خواند که این حرکت با وجود برق سلاحها و ماشینهای مسلح ارتش شاهنشاهی با استقبال جمعیت نمازگزار مواجه شد و شهید مفتح در خطبه های نماز به افشاگری علیه طاغوت و استکبار و صهیونیست ها پرداخت و نام مبارک حضرت امام را در حضور هزاران نفر جمعیت مسلمان بر زبان جاری ساخت و بر اطاعت از فرمانیش تاءکید کرد. از این تاریخ تا رمضان سال ۱۳۵۷ ش. فعالیت های مسجد قبل در قالب سخنرانی های پرشور در کلاسهای پرمحتو ادامه

داشت . در صبح روز عید فطر دوشنبه ۱۳/۶/۵۷) در حالی که جمعیت انبوه با مفتح هم‌صدا بودند و فریاد فرح زای الله اکبر سر می دادند به سوی قیطربیه حرکت کردند. پس از مراسم نماز عید فطر مردم مسلمان با برنامه ریزی شهید مفتح از زمینهای قیطربیه شروع به راهپیمایی کردند که شکوه آن شگفتی ناظران را برانگیخت . در این تظاهرات سرنوشت ساز که از ساعت شش بامداد آغاز و تا نیمه شب ادامه داشت صفهای چند کیلومتری جمعیت طول و عرض چندین خیابان را احاطه کرده بودند.

در آستانه پیروزی انقلاب اسلامی و ورود رهبر انقلاب به کشور ایران با سازماندهی و تدبیر خردمندانه شهید مفتح کمیته استقبال از امام برای این نمایش باشکوه مهیا گردید. آمارها جمعیت استقبال کننده را بین ۵ تا ۶ میلیون نفر گفته اند که بخش مهمی از نظم دادن به چنین حرکت با شکوهی به عهده شهید دکتر مفتح بود و ایشان در سخنان پرشوری که در سیزدهم بهمن ۱۳۵۷ ش . ایراد نموده است به این حرکت با شوکت و عظمت اشاراتی جالب دارد .

در سنگر دانشگاه

حکمت الهی چنین مقدر کرده بود که شهید مطهری و دکتر مفتح که از شخصیتهای برجسته حوزه علمیه بودند به دانشگاه رفته و در دلها، انگیزه ها و هدفهای دو قشر دانشگاهی و روحانی وحدت ایجاد کنند و یکی از بلندترین آرزوهای امام یعنی پیوند این دو قشر را عملی سازند. شهید مفتح اقدام عملی در راه رسیدن به چنین وحدتی را تغییر نظام آموزشی دانشگاه می دانست و عقیده داشت دانشگاهی که هدف آن پرورش انسانهای دانشمند، دیندار، معهود و نیکوکار است باید علم و تحصص خود را در راه اعتلای کشور و تاءمین سعادت مردم به کار گیرد و در طریق استقلال ، عزت و عظمت کشور از خود اهتمامی تواءم با صداقت و جدیت به خرج دهند.

در برنامه چنین دانشگاهی باید عرصه بحث و تحقیق ، علم و عمل تواءم با اخلاص مهیا گردد. و به عقیده وی انس حوزه و دانشگاه با یکدیگر در رسیدن به چنین حالتی تاءثیر به سزاوی دارد. آن شهید ضمن پیگیری به

وجود آوردن چنین تحولی در دانشگاه از نظر خط فکری در زمینه مسائل عقیدتی با خطوط التقاطی سخت مخالفت داشت و در برابر احزاب و گروه‌کهایی که تفکر انحرافی داشتند لحظه‌ای آرام نمی‌گرفت و در مواردی با آنان درگیر می‌شد و به سبب همین موضع گیری صریح بود که به ترور وی اقدام کردند.

شهادت

در صبح روز ۲۷ آذر ۱۳۵۸ ش. در جلو دانشگاه الهیات تهران مارقین انقلاب یعنی گروه منحرف فرقان آن متفکر وارسته را هدف چندین گلوله قرار دادند. آری جهاد آن شهید در عرصه اندیشه آن جاهلان از خدابی خبر را از میدان بدر کرده بود و راهی جز این ندیدند که قلمهای شکسته و فرسوده خود را بر زمین نهاده و گلوله برگیرند و مقر آن اندیشمند افشاگر را نشانه گیرند. آنان بزرگ مردی را ترور کردند که اسلحه‌ای جز قلم و سخن نداشت و کسی را به شهادت رساندند که کشتنش جز موج خشم آگین و نفرت و انزجار امت مسلمان نتیجه‌ای نداشت و اگر بدن پاکش در خاک و خون طپید، فکرش بیشتر تجلی نمود و از برکت خونش تحرکی تازه در اندیشه و باورهای امت اسلام به وجود آمد.

منبع: سایت حوزه و ویکی شیعه